

Ο Άγιος Αναστάσιος από την Παραμυθιά (18 Νοεμβρίου)

[Θέατρο, Κινηματογράφος, Ντοκυμανταίρ, TV και Διαδίκτυο / Πολυμέσα - Multimedia / Συναξαριακές Μορφές](#)

καλλίνικος Μάρτυς Αναστάσιος καταγόταν από την Παραμυθιά της Ηπείρου. Ήταν αγρότης και πιστός χριστιανός. Μια μέρα βγήκε με άλλους Χριστιανούς έξω στα χωράφια, για να θερίσουν. Ο Αναστάσιος είχε πάρει μαζί του και την αδελφή του. Εκείνη την ημέρα συνέπεσε να περάσει από εκεί, ο υιός του ηγεμόνος του τόπου, που λεγόταν Μούσας, μαζί με άλλους Αγαρηνούς για υπηρεσία. Μόλις οι άπιστοι είδαν την ωραιότερη αδελφή του Αναστασίου, έτρεξαν αμέσως κατά πάνω της, με ανήθικους σκοπούς. Πρόφθασε όμως ο Αναστάσιος και όρμησε εναντίον των Τούρκων. Έδωσε έτσι καιρό στην αδελφή του και έφυγε.

Οι Αγαρηνοί προσβλήθηκαν, γιατί μαζί με τον Αναστάσιο έτρεξαν και άλλοι Χριστιανοί εναντίον τους και τους έβρισαν. Όταν επέστρεψαν αυτοί από την υπηρεσία τους, στον Πασά, όλη η μανία τους στράφηκε εναντίον του Αναστασίου. Μάλιστα για να επιβαρύνουν την θέση του, είπαν στον Πασά, ότι δήθεν είχε δώσει λόγο να αλλαξοπιστήσει και δεν το έκαμε. Αυτό ήταν λόγος να τον σκοτώσουν.

Αμέσως ο Πασάς έστειλε στρατιώτες και συνέλαβαν τον Αναστάσιο. Όταν τον είδε τόσο ωραίο και ανδρείο, σκέφθηκε να τον καταφέρει, είτε με κολακείες και υποσχέσεις, είτε με απειλές και τιμωρίες για να αλλάξει την πίστη του. Ο Αναστάσιος όμως όταν άκουσε την τελευταία κατηγορία, διαμαρτυρήθηκε με δύναμη, ότι ποτέ δεν είχε δώσει τέτοια υπόσχεση σε κανένα. Εγώ, είπε, Χριστιανός γεννήθηκα και Χριστιανός θα πεθάνω με την βοήθεια του Χριστού μου.

Κατόπιν έβαλαν τον Αναστάσιο στην φυλακή μέχρι να σκεφτούν πως θα τον πείσουν να αλλάξει την πίστη του. Άρχισε λοιπόν, ο πασάς, να του υπόσχεται χίλια δυο αγαθά. Εν τέλει του είπε ότι θα τον θεωρεί σαν παιδί του γνήσιο, αν υπακούσει σε ότι του λέγει. Με φρίκη, αηδία και αποστροφή, άκουσε όλα αυτά ο Αναστάσιος, ο γενναίος αθλητής του Χριστού. Με αξιοθαύμαστο θάρρος τους λέγει:

- Εγώ έχω στους ουρανούς, αγαθά όχι σαν αυτά τα δικά σας, αλλά πολύ καλλίτερα, τιμιώτερα και διαρκή, που δεν τελειώνουν ποτέ. Δεν δέχομαι επ' ουδενί λόγω τα δικά σας, τα φθαρτά και μάταια, για να μη χάσω εκείνα τα αιώνια. Γι αυτό την πίστη μου δεν την αρνούμαι με κανένα τρόπο. Τον έκλεισαν τότε πάλι στη φυλακή, έως ότου σκεφθούν τι να του κάμουν.

Στην φυλακή που βρισκόταν μετέτρεψε στον Χριστιανισμό τον ίδιο τον γιο του Πασά, τον Μουσά, ο οποίος τον επισκέφθηκε μόνος του κρυφά. Ο Μάρτυς του λέγει:

- Ρωτάς, γιατί περιφρόνησα τα καλά, που μου πρότεινε ο πατέρα σου; Αυτό το έκαμα γιατί εμείς έχουμε στους ουρανούς αγαθά ανεκκλήτητα και αιώνια με τα οποία αν παραβάλωμε όλα του κόσμου τα αγαθά, είναι σκιά και μηδέν.

Ο Πασάς, έβγαλε από τη φυλακή τον Αναστάσιο. Βλέποντας όμως ότι δεν κατάφερε να πείσει ούτε με κολακείες, ούτε με φοβέρες, διέταξε να τον αποκεφαλίσουν, έξω από την πόλη, πλησίον του Μοναστηριού, που βρισκόταν εκεί κοντά. Πράγματι! Τον πήγαν εκεί και ο δήμιος τράβηξε την σπάθη και τον αποκεφάλισε. Έμεινε δε το λείψανο του καλλινίκου Μάρτυρος κάτω εκεί, που τον αποκεφάλισαν, αρκετές ημέρες. Κανείς από τους Χριστιανούς δεν τολμούσε να πλησιάσει για να το παραλάβει και το ενταφιάσει. Ο τύραννος τους είχε απειλήσει με θάνατο. Έβλεπαν όμως κάθε βράδυ οι Χριστιανοί να κατεβαίνει από τον ουρανό ένα φως επάνω στο λείψανο του Αγίου.

Μια νύκτα όμως ο Μάρτυς φάνηκε στο όνειρο του Πασά και τον διέταξε απειλώντας τον, να δώσει το λείψανό του στο Μοναστήρι. Το πρωί αμέσως ειδοποιήθηκαν οι Μοναχοί και ήλθαν με λαμπάδες και θυμιάματα. Με τιμές που του άξιζαν και με ευλάβεια έφεραν το λείψανό του στο Μοναστήρι και το ενταφίασαν.

Ο Άγιος Αναστάσιος αποκεφαλίστηκε την 18ην Νοεμβρίου του έτους 1750 εις δόξαν Θεού.

Πηγή: optiko.net